

men dog saa saa praktisk paa Forholdene, at hun ikke stillede noget Forslag, idet hun ønskede dette Lovforslag gennemført, for at man dog kunde have det, man har haft hidindtil, og som efter det ærede Medlems Mening var nødvendigt. Derfor vil jeg, forsaavidt man ønsker dette Lovforslag gennemført rettidig, fraraade, at man stiller Forslag i den omtalte Henseende; det vilde kun forsinke Sagen, thi jeg maatte i saa Fald kræve Nedsættelse af et Udvalg. Jeg maa give den højtærede Indenrigsminister fuldkommen Ret i, at netop paa de samvirkende Sogne- raadsforeningers Delegeretmøde ønskede man Sagen stillet i Bero. Det er jo et Spørgsmaal, der vil blive taget op til Overvejelse, naar vi nu skal til at gennemføre nye Skattelove for Landet i det hele.

Fr. Andersen: Jeg skal ikke forlænge Debatten om dette Spørgsmaal meget. Jeg har givet den særlige Hensetting fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse min og mit Partis fulde Tilslutning, og jeg havde haabet, at den højtærede Indenrigsminister under disse overordentlig vanskelige Forhold kunde have tiltraadt en Ændring, saaledes at denne enkelte Ændring, som kunde komme saa mange til gode, kunde være gennemført her. Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister altsaa ikke har kunnet gøre det, men da Sagen haster i allerhøjeste Grad, stiller jeg ikke paa nærværende Tidspunkt Forslag i denne Henseende, men vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister, saa snart Lejlighed gives, vil fremme denne Sag, som det ogsaa lod til, at den højtærede Minister havde nogen Lyst og Trang til at fremme.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som jeg har udtalt ved Forelæggelsen og ogsaa i Bemærkningerne, kan Forslaget komme til Overvejelse ved en senere og efter min Mening mere rimelig Lejlighed. Men jeg vil pege paa, at Københavns Kommunalbestyrelse har ikke indstillet, at denne Ændring foretages. Københavns Kommunalbestyrelse har indstillet Forslaget, som det her foreligger, og jeg antager, at hvis man fra Københavns Kommunalbestyrelses Side havde ment, at denne Sag lod sig ordne nu ved denne midlertidige Lov, som man ønskede meget hurtigt gennemført, vilde ogsaa de, der staar paa et lignende Stade som det ærede Medlem her, have foranlediget, at dette

Punkt var kommet med i Københavns Kommunalbestyrelses Indstilling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Hjælpekasser i København og Frederiksberg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4489).

Sagen sattes til Forhandling.

Pinholt: Naar Københavns Kommune nu ønsker at faa oprettet Hjælpekasse, forekommer det mig at være et meget naturligt Krav. Saa vidt jeg har forstaaet, har Spørgsmaalet egentlig ogsaa tidligere været rejst i Kommunalbestyrelsen, men stødte paa visse Vanskeligheder i Magistraten. I 1856 — tror jeg det var — fik man de frie Fattigkasser oprettet, thi efter at man havde faaet den frie Forfatning i 1849, virkede Fattighjælpen overordentlig tyngende, idet man ikke den Gang kendte til noget, der hed Fattighjælp uden Fattighjælps Virkning, og Fattighjælpen berøvede da altid den, der nød den, hans borgerlige Rettigheder; og man fik altsaa de frie Fattigkasser, som skulde bøde noget paa dette Forhold. Jeg tør maaske sige, at de kommunale Raad til at begynde med ikke altid havde den fulde Forstaaelse af, hvorfor man havde oprettet disse frie Fattigkasser, og navnlig ikke altid gav dem saa store Tilskud, som det kunde have været ønskeligt, for at man i flere Tilfælde kunde have fritaget Mennesker, som f. Eks. paa Grund af Sygdom havde modtaget offentlig Hjælp, for at miste deres Valgret. De frie Fattigkasser blev imidlertid afløst af Hjælpekasserne ved Loven af 1907, som senere er fornyet og ændret ved Loven af 1913.

Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte. Jeg lægger Mærke til, at baade Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser har ønsket at benytte de samme Valgretsregler og de samme Valglistor ved Valg til